

American Psycho

Pigen er 12 år - tortur og død.

Pigen er 12 år. Hun sidder på en elendig sofa i en snævset stue. Stuen er min, og jeg ved godt her trænger til at blive gjort rent. Hvad skal jeg sige til hende?

"Din mor kommer om lidt," forsøger jeg. Pigen er skrækslagen.

"Du skal ikke være bange, din mor kommer om lidt," gentager jeg, "har du det godt?"

Jeg går lidt omkring, men bliver mere og mere ophidset.

"Du skal ikke være bange," siger jeg igen, "jeg vil bare snakke lidt med dig."

Jeg sætter mig ved siden af hende og stryger hende over håret. Ansigtet er kønt som ind i helvede.

"Du er en stor pige, jeg gør dig ikke noget, jeg vil bare røre lidt ved dig."

Jeg stikker en hånd op under hendes kjole. Selv om hun er bundet med tape om ankler og hænder og hen over munden, prøver hun at rykke væk fra mig. Fandens osse. Jeg ved hvordan det vil gå. Situationen gør mig rasende, - hvorfor er hun så uvillig? Jeg har jo ikke gjort hende noget. Men så bliver det den hårde vej. Jeg haler hende op fra sofaen og ud på gulvet. Jeg

binder det tov der hænger fra loftet, ind mellem hendes håndled til hun står med hænderne over hovedet. Hurtigt brækker jeg et par af hendes fingre. Det får hende til at vride sig helt åndssvagt. Hvorfor opfører de sig altid sådan? Jeg river hendes kjole i stykker sammen med undertøjet. Hun er skide køn – små bryster og en anelse hår på kussen. Mens jeg står op ad hende, spiller jeg den af.

Men jeg er ikke færdig med hende. Jeg tager min ledning-med-metal-i-begge-ender som er forbundet med stikkontakten, og kører hende over med den frie ende. Ned mellem benene hen over kussen til jeg mærker en lugt af steg. Jeg river tapen af hendes mund og presser metallet ind mellem hendes læber. Læberne bliver brune hvor metallet hænger fast.

Jeg opgiver at komme til at bolle hende, kussen er simpelthen for stram, og jeg er ikke stiv nok. I stedet prøver jeg at mase en stang op i endetarmen på hende. Det går heller ikke. For at få stangen ind snitter jeg lidt i ringmusklen. Pigen vrider sig et stykke tid, – så er hun død. Jeg ville ønske at alting ikke gik så stærkt.